

W/51
30

A

A

W 51
30

А

С О Б Р А Н И Е

ДРЕВНИХЪ ГРАМОТЪ И АКТОВЪ

ГОРОДОВЪ МИНСКОЙ ГУБЕРНИИ, ПРАВОСЛАВНЫХЪ МОНАСТЫРЕЙ,
ЦЕРКВЕЙ И ПО РАЗНЫМЪ ПРЕДМЪТАМЪ.

Z V I Ó R

DAWNYCH DYPLOMATOW I AKTOW

MIAST MIŃSKIEJ GUBERNII, PRAWOSŁAWNICH MONASTERÓW, CERKWI

I W RÓŻNYCH SPRAWACH.

МИНСКЪ.

Въ ГУБЕРНСКОЙ ТИПОГРАФИИ.

1848.

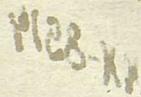

А

Ä

Печатать позволяетъ, съ тѣмъ, чтобы по напечатаніи предста-
влено было въ Цензурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.
Вильна. 6-го Сентября 1848 года.

Цензоръ Исаакъ Вашкевичъ.

ОБЪ ИЗДАВАЕМОМЪ СОБРАНИИ

O NINIEJSZEM WYDANIU

ДРЕВНИХЪ МИНСКИХЪ

DAWNÝCH DYPLOMATÓW

ГРАМОТЪ.

MIŃSKICH.

По распоряженію Высшаго Начальства, учреждена была Минскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ въ 1845 году временная Комисія для собранія древнихъ грамотъ и актовъ, хранящихся въ Городскихъ Архивахъ и Православныхъ Монастыряхъ Минской Губерніи. Въ занятіяхъ сей временной Коммассіи принимали участіе: Ректоръ Минской Семинаріи Архимандритъ Геласій, бывшій Директоръ Архангельской Гимназіи Статскій Совѣтникъ Жуковскій, Борисовскаго уѣзда Предводитель Дворянства (нынѣ Почетный почетитель Минской Гимназіи) Графъ Тышкевичъ, Коллежскій Ассесоръ Малафьевъ, Титулярный Совѣтникъ Глако и Чиновникъ Массальскій.

Грамоты и акты собранныя сею Коммиссією взяты изъ подлинныхъ хранящихся въ Архивахъ городовъ и Монастырей, а некоторые изъ явочныхъ книгъ. Каждая грамота печатана на томъ языке и тѣми буквами, какъ писанъ

Z rozporządzenia Wyższej Zwierzchności, w roku 1845 nadziona była przez Mińskiego Cywilnego Gubernatora czasowa Komissja, dla zebrania dawnych Dyplomatów i Aktów, zachowujących się w Archiwach Miejskich i w Prawosławnych Klasztorach Mińskiej Gubernii. W zajęciach się Komisji byli uczestnikami: Rektor Mińskiego Seminarium Archimandryt Gelaziusz, były Dyrektor Archangielskiego Gimnazium Radea Stanu Żukowski, Marszałek Powiatu Borysowskiego (dziś Kurator honorowy Gimnazjum Mińskiego) Hrabia Tyszkiewicz, Assesor Kollegialny Małafiejew, Radca Honorowy Hłasko i Urzędnik Massalski.

Zebrane przez Komissję Dyplomata i Akta, wypisane są z autentycznych zachowujących się w Archiwach miast i Klasztorów, niektóre zaś z ksiąg Aktowych. Każde dyploma, drukowane jest w tymże języku i temi literami, jakiemi pisane są

(1)

подлинникъ и дабы сохранитьъ все возможную точность, соблюдено при издаваніи сихъ древнихъ актовъ самое правописаніе, съ опущеніемъ токмо въ печатаніи титъль помѣщенныхъ въ древнемъ письмѣ; тщательно были свѣряемы печатанные акты съ подлинниками въѣмъ членами временної Коммиссіи, а въ концѣ каждого акта означено изъ подлиннаго или изъ книги та-ковой быль замѣтованъ.

Издавая нынѣ Минскія грамоты, казалось присемъ не излишнимъ сказать нескользко словъ о древнихъ Русскихъ Княжествахъ, бывшихъ въ странѣ нынѣшней Минской Губерніи.

Въ древнихъ лѣтописяхъ страна сія, какъ достояніе Князей Русскихъ упоминается въ X и послѣдующихъ вѣкахъ: Великій Князь Владимиръ Святый, около 985 года построилъ Изъяславъ (нынѣ мѣстечко Заславъ близъ Минска (1) и далъ его въ удѣлъ сыну своему Изъяславу, а раздѣляя между сыновьями своими удѣлы, между прочими, усновленному племяннику Святополку отдалъ Туровъ (нынѣ мѣстечко въ Мозырскомъ уѣздѣ) (2).

(1) Нарамзинъ, издава Эйнерлинга 1842 года ч. I. стр. 126 и примѣч. 440 Narbutt T. III. str. 265. Letopis Daniłowicza str. 122.

(2) Нарамзинъ часть I стр. 134. Stryjkowski wyd. Warszaw. 1766 r. str. 151.

autentyki, a dla zachowania ile mo-żna wiêkszej zgodności, utrzymaną zo-stała ortografia autentykow, z opuszcze-niem tylko w druku znakow skrócenia, użytych w dawném pismie. Wydru-kowane Akta, starannie były sprawda-ne z autentycznemi przez wszystkich członkow czasowej Komissii; w koncu zaś každego Aktu, pojasniono z czego wypisany: z autentyku, czy z iakiej księgi.

Przy niniejszym wydaniu dyplomatow Mińskich, nie zbyteczną jest rzeczą wspo-mnieć o dawnych Xięstwach Ruskich, które istniały w obrębie terazniejszej Mińskiej Gubernii.

Kraj ten, w starożytnych kronikach, jako posiadłość Książąt Ruskich, wzmiankuje się w X i następujących wickach. Około roku 985 Wielki Księże Włodzimierz S. zbudował miasto Izjaław (dziś miasteczko Zaślaw nie daleko Mińska) (1) i oddał je w dzielnice synowi swojemu Izjaławowi; nadzielając zaś innych synów, między innymi, usybowionemu synowcowi Świętopełkowi oddał Turow (dziś miasteczko w Mozyrskim powiecie.) (2).

(1) Karamzin, wyd. Ejnerlinga 1842 r. T. I. str. 126 i nota 440. Narbutt T. III. str. 265. Letopis Daniłowicza str. 122.

(2) Karamzin T. I. str. 134. Stryjkowski wyd. Warszaw. 1766 r. str. 151.